

Maandag 9 juli 1917 – enige editie

Berlijn, 8 juli. Officieel: Legergroep Rupprecht: Aan de kust, in de boog van Ieper en op het vak van Wijtschate, alsmede bij Lens en tussen Somme en Oise, vuurgevecht van afwisselende kracht. Ten oosten van Ieper mislukten verkenningaanvallen van de Engelsen.

Londen, 8 juli. Officieel middagbericht: Gisteravond hebben wij ten zuidoosten van Hargicourt en ten noorden van Ieper geslaagde overrompelingen uitgevoerd, waarbij wij enige gevangenen maakten.

Berlijn, 8 juli. In Vlaanderen heeft ons vuur verscheidene branden en ontploffingen in vijandelijke opslagplaatsen van munitie en batterijstellingen veroorzaakt. 's Ochtends drong een vijandelijke patrouille van honderd man, na een korte vuurvoorbereiding, in onze stellingen aan de spoorweg Ieper-Roeselare. Ze werd evenwel terstond teruggeworpen. De vijand liet een aantal doden en gewonden en ook gevangenen achter. Onze patrouilles haalden gevangenen uit vijandelijke loopgraven.

De Vlamingen en Stockholm.

Kopenhagen, 8 juli. De Vlaamse socialistische afvaardiging is, op weg naar Stockholm, hier aangekomen. De leider, de Antwerpse uitgever Joris, heeft aan een verslaggever van de Socialdemokrat over het doel van de afvaardiging onder andere het volgende gezegd:

Een oplossing van het Vlaamse vraagstuk is een onverbidelijke voorwaarde voor een duurzame vrede, want, zolang het niet is opgelost, bevat het de kiem van een nieuwe Frans-Duitse oorlog. Wij Vlamingen verlangen niet de vorming van een nieuwe Vlaamse staat, maar alleen cultureel, economisch en politiek zelfbestuur. In welke mate de Belgische regering de Vlaamse taal heeft verwaarloosd blijkt

hieruit, dat nagenoeg een op de drie Vlamingen lezen noch schrijven kan.

Wanneer de wereldoorlog is afgelopen, zal ook voor ons het beslissende ogenblik zijn gekomen. Onze vredesvoorwaarden zijn altijd geweest: geen verovering en geen oorlogsschatting. Maar België moet worden hersteld, en wij staan voor, dat alle oorlogvoerende staten naar hun vermogen aan de kosten van het herstel bijdragen.

Ter voorkoming van oorlogen in de toekomst moet er een verbond van Europese staten zonder tolgrenzen worden opgericht. We zijn ook tegenstanders van een economische oorlog na de oorlog en verlangen, dat de Belgische regering de besluiten van de Parijse conferentie van 1916 ongeldig zal verklaren, aangezien ze niet het recht had zich er bij aan te sluiten. In alle landen moet het algemene gelijke kiesrecht worden ingevoerd.

Stockholm, 8 juli. Edward Joris, afgevaardigde van de Vlaamse sociaal-democratische groep van activisten te Antwerpen, wordt morgen uit Kopenhagen te Stockholm verwacht.

Havre, 6 juli. De Belgische regering heeft er de bewijzen voor in handen, dat 800 inwoners van Bergen, die in mei II. waren weggevoerd, werkzaam zijn gesteld in de Duitse loopgraven van Atrecht en Lens.

Voor de Belgische militairen.

Havre, 8 juli. Baron de Broqueville, de Belgische minister van oorlog, heeft, ter tegemoetkoming aan de behoeften van de gemobiliseerden na de oorlog, bepaald, dat er aan de subalterne militairen, die, sedert de 1^e augustus 1914, twee jaar werkelijke dienst gedaan hebben onder de wapens, de volgende dagelijkse

oorlogssoldij uitgekeerd zal worden: onderofficieren 40 centiemen; korporaals en brigadiers 20 centiemen en soldaten 15 centiemen. Een bijzondere schadevergoeding van een frank wordt toegekend aan de militairen beneden de rang van officier voor elke dag, die zij in gevecht doorbrengen. Deze schadevergoeding zal bij de demobilisatie uitbetaald worden. De bepalingen van de minister van oorlog zijn op 1 dezer van kracht geworden.

Van onze correspondent Emanuel de Bom te Antwerpen, d.d. 7 juli:

Misschien interesseert het menigeen, ook in het buitenland, hoe druk er in onze wetenschappelijke instellingen gewerkt wordt. Tegenover de brave lieden, die beweren "qu'il faut faire le mort!" om het vaderland te redden, stellen onze ambtenaren hun taaheid en hun geestkracht.

Dat in één oorlogsjaar de Antwerpse Volksbibliotheek een half miljoen boekdelen uitleende, wijst op de leeshonger, die nog groter is dan onze andere ...

De stedelijke hoofdbibliotheek hier mag op een verdrievoudigde belangstelling wijzen. Zover het gaat, wordt de gewone gang over het geheel gehandhaafd, en er werd nooit met meer stevigheid gewerkt.

Maar nu krijg ik toevallig een bericht over toestanden te Gent. U weet, te Gent is de toestand bijzonder moeilijk, zonder dat ik daar veel nadruk op hoef te leggen.

Te Gent wordt gewerkt als nooit, ondanks de afwezigheid van een groot deel van het personeel. Toch is de wakkere hoofdbibliothecaris, onze hooggeschatte hoogleraar dr. Willem de Vreese er in geslaagd het volgende resultaat te boeken.

Hij heeft einde juni 1917 de in oktober 1912 aangepakte alfabetische catalogus geheel klaar gekregen. Men mag daar niet licht over denken: dat stelt 543.000 kaarten voor. Die werden daarna in 4 exemplaren getypt. De onkosten van dit zware werk beliepen 43.000 frank.

Het krediet voor aankopen van de universiteitsbibliotheek te Gent, dat even voor de oorlog 42.000 frank bedroeg, is nu op 100.000 frank gebracht, waar het vroeger de volle som van 25.000 frank bereikte.

Engelse en Franse werken, zo goed als Nederlandse en Duitse, worden er ten behoeve van de wetenschappelijke instelling voortdurend aangeschaft.